

Het
boekenweekgeschenk

Novelle

Kary Kepla

Colofon

Titel: Het boekenweekgeschenk

Schrijver: Kary Kepla

Coverontwerp: i.s.m. gmboekentekst.nl

Novelle

ISBN: 9789461931740

Uitgegeven via: mijnbestseller.nl

Print: Printforce, Alphen a/d Rijn

2e druk maart 2012

© Kary Kepla

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt zonder voorafgaande toestemming van de auteur.

Inhoud

1.	Eerste ontmoeting	7
2.	De opdracht	10
3.	In bed bij Elsa	13
4.	Het thema	16
5.	De borrelhap	22
6.	De aanval is de beste verdediging	25
7.	Schrijversbal	30
8.	Vorderingen	39
9.	De goede herder	46
10.	Twee vrienden	52
11.	De rietpluim	60
12.	De uitgever	71
13.	Eerste klas	77

Enkele woorden après la lettre

1. Eerste ontmoeting

Drie dagen al zwoegde hij op de eerste zin. Drie dagen! Dat zou mij nooit overkomen. Maar mijn volgende gedachte was: denk nooit nooit. Met mijn blikken volgde ik de lichte draaikolk die de roerende beweging in mijn thee achterliet. Het helder klinken van het zilveren lepeltje tegen de rand van het porseleinen kopje begeleidde mijn daaropvolgende gedachte: hij is dan ook een gevierd auteur. Hij is de grote Berry Goedeman die het boekenweekgeschenk mag schrijven. En wat doen de giganten in literatuurland? Precies. Ze dubben en tobben over de eerste zin van hun roman. En als ze die dan eindelijk hebben, dan schrijft hun boek zich vanzelf. Daar zijn zij meesters voor, dat kunnen zij. Berry Goedeman kan het zich veroorloven om wekenlang te piekeren over een eerste zin, maar de beginners, de Janna Boudewijns, kunnen dat niet. Die moeten het van hun productie, de kwantiteit hebben.

Goedemans grote neus verdween helemaal achter zijn theekop waaruit hij zacht smakkend dronk. Een druppel maakte zich los van de schotel die hij onder zijn kop hield en kroop traag langs de lelie op zijn stropdas. De lelie, lievelingsbloem van Goedeman – iedereen weet dat. In een flits schoot een samengebalde herinnering door mijn hoofd. Al die afwijzingen door uitgevers van mijn manuscripten. Met of zonder afbrekende kritiek. Als freelance redacteur was ik wel goed genoeg om andermans frutsels te redigeren, maar mij werd geen stekkie aan de schrijversruif gegund.

Ik merkte pas dat ik licht snoof toen ik het schoteltje al beethad. Dat was niet zo'n goed idee van me om het schoteltje, met origineel Chinees motief, op te tillen in plaats van het kopje. Het zat boordevol Kaapstad rozemarijn – 'moet u proeven, mevrouw, echt heel apart'. Kop en lepel ratelden op de wiebelende schotel en dat wilde ik stoppen.